

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 57. Arianorum contra S. Athanasium machinatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV.
A. C. 363.

§. LVI.

Ariani inter se divisi.

Philostorg.
VIII. c. 2.
Sup. §. 35.

Interim puri Ariani variis factionibus scindebantur. Euzoio nulla cura fuerat exequendi Decretum Concilii sui Antiocheni, ut Aetius absolveretur; hinc ipse Aetius, & Eunomius adversæ parti Principes se præbuerunt, cœperuntque pro diversis Ecclesiis Episcopos ordinare, atque pro ipsâ, ubi erant, urbe Constantinopoli, ibi enim multi ab Eudoxio aliarumque Sectarum Principibus deficientes, ipsis jungebantur. Igitur Eudoxius, omni reconciliationis spe deposita, acerrimum in eos concepit odium, quemdam nomine Theodosium, qui cum quibusdam aliis ab Eunomeorum partibus ad se transit, recepit, & Aetii ordinationem palam impugnavit. At Eudoxii Constantinopolitani modus agendi Euzoio Antiocheno non probabatur. Tanta erat illa tempestate inter Arianos animorum divisio.

§. LVII.

Arianorum contra S. Athanasium molitio.

Acta apud
Ath. to. 2.
p. 27.
Soz. VI.
c. 5.

Ariani Alexandrini ne tunc quidem a proposito S. Athanasium opprimendi desistebant. Cum Lucius ipsorum Princeps & quidam alii Antiochiam venissent,

Impe-

Imperatori Joviano per portam Romanam egredienti, ut in campum militarem procederet, obvios se tulerunt, dixeruntque: *Rogamus te, Potentissime, & Piissime Cæsar! ut audire nos velis!* Imperator dixit: *qui estis vos?* responderunt: *sumus Christiani, Domine!* Imperator: *unde, & ex qua urbe?* responderunt: *Alexandria.* Imperator: *quid vultis?* Ariani: *per quidquid possumus, rogamus, ut nobis Episcopum des.* Imperator: *mandavi, ut Athanasius, quem prius habebatis, ad Sedem suam redeat.* Ariani: *Auguste! vir iste a multis jam annis accusatus est, & proscriptus.* Quidam ex adstantibus miles, stimulante zelo, ait: *obsecro Domine! ipse perpende! qui isti sint, & unde veniant? sunt progenies ex Cappadocia, scelesti Georgii posteri, qui urbi Alexandrinæ, & toti Ecclesiæ pestem invexerunt!* ad hæc verba Imperator, subditis equo calcaribus, abvectus est. Alia vice redeuntes Ariani, dixerunt: *accusationes habemus, & probationes contra Athanasium. Decem anni sunt, imo viginti, ex quo ab Imperatoribus Constantino, & Constantio æternæ memoriæ, & a Deo dilectissimo, summo Philosopho, & felicissimo Juliano relegatus fuit.* Imperator Jovianus dixit: *accusationes decem, & viginti annorum exoleverunt. Ne quid mihi ultra de Athanasio afferatis,*

Sæculum IV. tis; quare accusatus fuerit, & quomodo
A. C. 363. proscriptus, scio.

Tertia vice extremum conatum adhibuere Ariani, atque Imperatorem adiuuantes, dicebant: *alias quoque accusationes contra Athanasium habemus.* Imperator dixit: *multis simul clamantibus, reter confusus voces, quis verum dicat, discernere non possum; viros duos ex vobis, & alios duos ex populo eligite, qui loquantur, nam singulis vestrum respondere nolo.* Tum duo ex populo dixerunt: *sunt reliqui discipuli impii Georgii, qui nostræ Provinciæ pernicies fuit.* Ariani: *unicam, & summam fac nobis gratiam, da nobis Episcopum, quemcunque volueris, tantum non Athanasium!* Imperator: *dixi jam, quæ ad Athanasium spectant, irrevocabiliter statuta sunt; & iracundia commotus prætorianos dicebat, lingua latina, feri feri!* Ariani dixerunt: *Obsecramus! Athanasium remittis, unacum eo urbi nostræ exitium immiseris, nemo cum ipso communicat.* Imperator respondit: *Et tamen curiose mentem ejus exploravi, scio quod bene de Religione sentiat, sit orthodoxus, & bonam Doctrinam prædicat.* Verum est, dixerunt Ariani: *quod bene loquitur, sed in mente perverse de rebus sentit.* Imperator: *sufficit testimonium quod de ipso datis, eum bene loqui, & bene docere; si interne male sentit, soli Deo re-*

tionem reddet. Nos homines verba audi- Sæculum IV.
 mus, solus Deus cor cognoscit. Ariani; A. C. 363.
 jube, Domine! ut conventus agere possi-
 mus. Imperator: & quis prohibet? Aria- Arianorum
 ni: Domine! Athanasius nos vocat hære- Machinationes.
 ticos, & Dogmatistas. Imperator: loqui-
 tur de vobis, ut debet, & omnes illos, qui
 bene docent, loqui oportet. Ariani: Do-
 mine! non possumus hunc virum ferre;
 Ecclesiarum prædia nobis abstulit. Impe-
 rator: ergo advenistis, ut bonorum vestro-
 rum, non fidei causam ageretis? Tum ad-
 jecit: recedite, & in pace vivite! & post-
 ea: Ecclesiam adite! crastina conventus
 agetur, atque in fine singuli, quid credant,
 subscribent. Sunt in hac urbe Episcopi,
 ipse Athanasius adest, ipse illos, qui res fidei
 ignorant, docebit. Diem crastinam, &
 perendinam habetis! me enim castra re-
 vocant.

Causidicus quidam Cynicus ait ad
 Imperatorem: Domine! occasione Epis-
 copi Athanasii, Quæstor meas mihi domos
 abstulit. Imperator dixit: si tibi Quæ-
 stor domos tuas rapuit, quid hæc ad Athana-
 sium? Alius Causidicus, nomine Petalas,
 dixit: habeo accusationem contra Athana-
 sium. Ad hunc Imperator: tu vero Gen-
 tilis cum sis, quid tibi cum Christianis? non
 nulli de populo Antiocheno apprehensum
 Lucium Imperatori adduxerunt, dicen-
 tes: quæsumus, Domine! aspice, qualem
 homi-

Sæculum IV. *hominem in Episcopum sibi deposcant!* Ex quo vilem fuisse externam hominis speciem conjecturare licet. Nihilominus iterato Lucius in Palatii porta ad Imperatorem accedens, rogabat, ut se audiret; subsistit Imperator, & dixit: *dico tibi Luci! quomodo hic venisti, terra vel mari?* respondit Lucius: *se mari advenctum.* Imperator respondit: *dico tibi, Lucii! Deus hujus Mundi, Sol, & Luna pœnas meritas exposcant ab illis, qui tecum venerunt, quod te in mare projicere neglexerint! utinam navim, quam vectus es, nunquam propitius ventus afflet! utinam tempestate jactata procul ab optato portu demergatur!* Ariani per Euzoium Euvachos Palatii, & Probatium rogaverant, ut causam suam apud Imperatorem tuerentur, quod ubi ad Imperatoris notitiam venit, Spadonibus severe castigari iussis, dixit: quiscunque contra Christianos sollicitaverit, parem mercedem accipiet. **Soz. VI. 6.5.** Imperator post multa colloquia viri prudentiam, ingenium, & pietatem summopere admiratus, S. Athanasium ad regendas Ægypti Ecclesias a se dimisit.

§. LVIII.

S. Athanasius in Thebaide. S. Pacomius.

Credibile est, hoc tempore pacis S. Athanasium superioris Thebaidis Ecclesias visitasse. Adverso Nilo, cymba vectus, Tabernaculum